

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold   | Side |
|---------------------------|---|------|
|                           | <i>I Meddelelser</i>  |      |
|                           | <b>Kommissionen</b>   |      |
| 97/C 330/01               | Ecu .....   | 1    |
| 97/C 330/02               | Statsstøtte — C 44/97 (ex NN 78/97) — Spanien <sup>(1)</sup> .....  | 2    |
| 97/C 330/03               | Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 vedrørende sag IV/34.796 — Canon/Kodak <sup>(1)</sup> .....   | 10   |
| 97/C 330/04               | Udnævnelse af medlemmerne af den særlige sektion for akvakultur under Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer .....  | 15   |
| 97/C 330/05               | Forudgående anmeldelse af en fusion (Sag IV/M.1013 — Shell UK Ltd/Gulf Oil (Great Britain) Ltd) <sup>(1)</sup> .....  | 17   |
| 97/C 330/06               | Meddelelse fra Kommissionen om beregning af Fællesskabets gennemsnitlige markedsandel efter åbning af elektricitetsmarkedet, som det er fastlagt i direktiv 96/92/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet ..... | 18   |
|                           | <i>II Forberedende retsakter</i>  |      |
|                           | <b>Kommissionen</b>   |      |
| 97/C 330/07               | Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/33/EF for så vidt angår nummerportabilitet mellem operatører samt fast operatørvalg <sup>(1)</sup> .....   | 19   |

## I

(Meddelelser)

## KOMMISSIONEN

ECU (\*)

(97/C 330/01)

Modværdien i national valuta:

|                                  | 31. 10. 1997 | oktober (2) |                       | 31. 10. 1997 | oktober (2) |
|----------------------------------|--------------|-------------|-----------------------|--------------|-------------|
| Belgiske og luxembourgske francs | 40,6255      | 40,5894     | Finske mark           | 5,91487      | 5,89698     |
| Danske kroner                    | 7,49544      | 7,49217     | Svenske kroner        | 8,56667      | 8,47984     |
| Tyske mark                       | 1,96968      | 1,96767     | Pund sterling         | 0,682455     | 0,686745    |
| Græske drakmer                   | 310,023      | 309,904     | US-dollars            | 1,14277      | 1,12032     |
| Spanske pesetas                  | 166,376      | 166,076     | Canadiske dollars     | 1,60605      | 1,55282     |
| Franske francs                   | 6,59745      | 6,60102     | Yen                   | 137,384      | 135,511     |
| Irske pund                       | 0,760985     | 0,762570    | Schweizerfrancs       | 1,59759      | 1,62592     |
| Italienske lire                  | 1933,64      | 1927,77     | Norske kroner         | 7,97426      | 7,92649     |
| Nederlandske gylde               | 2,22075      | 2,21689     | Islandske kroner      | 81,2511      | 80,1144     |
| Østrigske schilling              | 13,8641      | 13,8489     | Australske dollars    | 1,62904      | 1,55406     |
| Portugisiske escudos             | 201,139      | 200,441     | Newzealandske dollars | 1,83489      | 1,76166     |
|                                  |              |             | Sydafrikanske rand    | 5,50473      | 5,28047     |

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldnr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23. 12. 1980, s. 27). Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

(2) I fremtiden vil den månedlige gennemsnitlige ecu-valutakurs blive offentliggjort i slutningen af hver måned.

## STATSSTØTTE

C 44/97 (ex NN 78/97)

Spanien

(97/C 330/02)

(EØS-relevant tekst)

*(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)***Kommissionens meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk.2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter om støtte til Magefesa-koncernen og overtagerne af koncernen**

Ved nedenstående brev underrettede Kommissionen den spanske regering om sin beslutning om at indlede proceduren efter artikel 93, stk.2.

»I

Kommissionen traf i 1989 en negativ beslutning om støtte til Magefesa-koncernen, der fremstiller husholdningsartikler.

Magefesa blev i 1984 omstruktureret til et kompleks netværk bestående af to holdingselskaber og en virksomhedsgruppe, nemlig

- holdingselskabet Magefesa, som omfatter moderselskabet Manufacturas Generales de Ferreteria SA (Magefesa), industrivirksomhederne Cubertera del Norte SA (CUNOSA), Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA (MIGSA), Industrias Domésticas SA (INDOSA), Investigación y Desarrollo Udala SA og virksomheden Las Mimosas SA (INLAMISA) gennem hvilken, Magefesa deltager i Edificios y Naves Industriales (ENISA) og Tefal Española SA,
- holdingselskabet LICASA, som omfatter La Industrial Cuchillería Alavesa SA (Licasa Partimonial SA), Manufacturas Gur SA (GURSA), Alberdi Hermanos SA (ALBERSA) og Licasa Industrial SA, og
- flere af koncernens virksomheder (Magefesa, CUNOSA, MIGSA og INDOSA) dannede tillige en kommerciel koncern, Agrupación de Empresas »Magefesa«, til opkøb af råvarer og afsætning af produktionerne.

Magefesa tegnede sig for en stor andel af det spanske marked indtil 1983. Derefter kom koncernen i økonomiske vanskeligheder. I henhold til de spanske myndigheder var samtlige koncernens aktiver belånt i 1983, herunder virksomhedens varemærke. Omsætningen faldt fra 8 037 mio. pta. i 1984 til 1 979 mio. i 1986. Ved

udgangen af 1986 beløb koncernens tab sig til ca. 15 000 mio. pta, medens nettoværdien af virksomheden beløb sig til — 11 000 mio. pta. Magefesa var på randen af en konkurs.

For at undgå en konkurs fik et privat konsulentfirma, Gestiber, overdraget ledelsen. Firmaet udarbejdede en handlingsplan, som bl.a. indebar en reduktion af koncernens medarbejderstab på 3 100. Planen byggede på støtte fra såvel den spanske regering som flere regionale myndigheder (Baskerlandet, Cantabria og Andalusia), hvor forskellige Magefesa-virksomheder var beliggende.

De implicerede autonome samfund etablerede tre formidlingsselskaber, nemlig FICODESA i Baskerlandet, GEMACASA i Cantabria og Manufacturas DAMMA i Andalusia. Selskaberne skulle forestå kontrollen med støtten og handlingsplanens gennemførelse og skulle sikre Magefesa-virksomhedernes fortsatte drift ved at hindre kreditorerne i at gøre udlæg i økonomiske ressourcer og andre beholdninger. I denne henseende afsatte formidlingsselskaberne på grundlag af fællesaftaler hele Magefesas produktion, som tidligere blev indkøbt hos de enkelte selskaber. Samtidigt forvaltede de de økonomiske midler, råvarer og halvfabrikata, som selskaberne havde brug for, og stillede dem til rådighed i takt med, at arbejdet skred frem, eller udgifterne dokumenteredes.

I 1987 modtog Kommissionen en klage over, at Magefesa havde modtaget statsstøtte. Kommissionen indledte proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, i 1988. Følgende støtte blev identificeret:

- lånegarantier for et samlet beløb af 1 580 mio. pta (972 mio. pta. fra de regionale myndigheder i Baskerlandet, 512 mio. pta. fra de regionale myndigheder i Cantabria og 96 mio. pta. fra de regionale myndigheder i Andalusia),
- 2 085 mio. pta. i lavtforrentede lån fra Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) til betaling af godtgørelser til de medarbejdere, der blev afskediget som følge af handlingsplanen. Aftalen mellem Magefesa og FOGASA om tilbagebetalingen af lånet indebar,

at lånet skulle tilbagebetales i voksende årlige rater over otte år med en årlig rentesats på 10,5 %. 51 % af hovedstolen skulle tilbagebetales i løbet af de sidste to år og renter og renters rente sammen med sidste afdrag.

- gavetilsbud til et samlet beløb på 1 104 mio. pta. (803 mio. pta. fra de regionale myndigheder i Baskerlandet, 262 mio. pta. fra de regionale myndigheder i Cantabria og 39 mio. pta. fra de regionale myndigheder i Andalusia).

Kommissionen traf den 20. december 1989 en endelig negativ beslutning, da den anså støtten for uforenelig med fællesmarkedet, idet ingen af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, kunne bringes i anvendelse. Kommissionen konkluderede, at virksomheden ikke havde nogen omstrukturingsplan, som kunne sikre fremtidig levedygtighed.

Den spanske regering blev i henhold til beslutningens artikel 2 anmodet om at tilbagesøge støtten:

- tilbagesøgning af lånegarantierne til et beløb af 1 580 mio. pta.
- det lavtforrentede lån fra FOGASA skulle enten konverteres til et lån på normale markedsvilkår med hensyn til såvel rente som tilbagebetaling, eller andre egnede foranstaltninger til sikring af støtteelementernes fuldstændige fjernelse
- tilbagebetaling af 1 104 mio. pta. svarende til de ydede tilskud.

Beslutningen skulle efterkommes inden to måneder. Den spanske regering anfægtede ikke beslutningen.

## II

Ved breve af 19. juni 1990, 3. august 1990, 13. september 1991, 27. juli 1992, 21. april 1993, 14. december 1993 og 25. januar 1994 anmodede Kommissionen den spanske regering om tilbagesøgning af den uforenelige støtte. Den spanske regering svarede ved breve af 31. juli 1990, 3. august 1990, 9. november 1990, 21. december 1990, 23. oktober 1991, 22. november 1991, 5. oktober 1992, 7. juli 1993, 10. januar 1994 og 8. april 1994. Efter denne dato har Kommissionen ikke modtaget yderligere oplysninger om tilbagesøgningen.

På tidspunkt for den spanske regerings seneste brev (1994) var tilbagesøgningssituationen som følger:

- FOGASA's lavtforrentede lån på 2 085 mio. pta.: i henhold til den spanske regerings oplysninger havde FOGASA kun betalt 1 747 mio. pta. ud af de oprindeligt fastlagte 2 085 mio. pta. Det var blevet besluttet at konvertere lånet til et lån på markedsvilkår.

- På tidspunktet for modtagelsen af de sidste oplysninger i 1994, havde FOGASA inddrevet 41 mio. pta. I henhold til den spanske regerings oplysninger skulle FOGASA stadig inddrive ca. 2 145 mio. pta. (1 706 mio. pta. af hovedstolen plus 383 mio. pta. i skyldige renter plus 56 mio. pta. i renter på et forfaldent og endnu ikke betalt beløb på 284. mio pta.)

Den spanske regering havde opnået en midlertidig pantsætning af Magefesas varemærker for et samlet beløb på 502 mio. pta., men en domstolsafgørelse til fordel for en anden kreditor (socialsikringsystemet) var appelleret. Regeringen havde ligeledes lagt sag an mod tredjepart for at erhverve Magefesas aktiver for et samlet beløb på 104 mio. pta.

- støtten fra den regionale myndigheder i Baskerlandet (lånegarantier for 972 mio. pta. og tilskud til et beløb på 803 mio. pta.): i henhold til den spanske regering havde de baskiske myndigheder sammen med de to øvrige involverede regionale myndigheder forhørt sig hos statsrådet om, hvordan støtten i form af lånegarantier skulle tilbagesøges uden at bestride kreditorernes rettigheder. Statsrådet anbefalede mobilisering af garantierne, betaling af kreditorerne og dernæst søgsmål over for debitor. De baskiske regionale myndigheder indledte derfor, efter først at have mobiliseret garantierne, søgsmål for at tilbagesøge beløbene. Der var allerede i juli 1993 indledt søgsmål for samtlige skyldige beløb.

Med hensyn til tilskuddene havde de baskiske myndigheder i april 1994 indledt et søgsmål for at erklære ydelsen af dem ugyldig.

Der er endnu ikke foretaget nogen egentlig inddrivelse.

- støtten fra de regionale myndigheder i Cantabria (lånegarantier for 512 mio. pta. og tilskud til et beløb på 262 mio. pta.): i henhold til den spanske regering var der i 1994 indledt forhandlinger med de berørte finansieringsinstitutter om, hvordan tilbagesøgningen skulle effektueres.
- støtten fra de regionale myndigheder i Andalusia (lånegarantier for 96 mio. pta. og tilskud til et beløb på 39 mio. pta.): i henhold til den spanske regering skulle modtagernes aktivitet være ophørt, personalet

afskediget og aktiverne afhændet. Det blev anslået, at omkostningerne ved søgsmål ville overstige mulig inddrivningsbeløb.

### III

Kommissionen modtog i februar 1997 syv klager i forbindelse med Magefesa. Klagerne gik på følgende:

- Magefesa havde ikke tilbagebetalt den støtte, som Kommissionen havde erklæret uforenelig i 1989.
- INDOSA, Magefesas fremstillingsvirksomhed i Baskerlandet, var erklæret konkurs uden afbrydelse af aktiviteterne i 1994. Siden havde virksomheden hverken betalt skatter eller socialsikringsbidrag til et samlet beløb på 2 000 mio. pta. Et nyt selskab, INDOSA Derio SL, var blevet oprettet i forbindelse med INDOSA's konkurs. Administratoren af selskabet var en af de tre kuratorer, der var udnævnt i tilknytning til INDOSA's konkurs. INDOSA Derio SL, som i maj 1996 ændrede navn til Compañía de Menaje Doméstico SL, har forestået afsætningen af det konkursramte INDOSA's produktion.
- INDOSA, hvis omsætning i 1996 beløb sig til 2 500 mio. pta., havde anmodet om ny støtte fra FOGASA, det spanske Arbejds- og Socialministerium og myndighederne for det autonome samfund Baskerlandet til finansiering af nedskæringer i medarbejderstaben. De baskiske myndigheder havde til hensigt at yde INDOSA en lånegaranti på 1 000 mio. pta. til dækning af en midlertidig kredit svarende til det beløb, som selskabet ville modtage fra Arbejds- og Socialministeriet og FOGASA, i afventning af denne udbetaling.

I henhold til klagerne lå de fortsat markedsaktive Magefesa-virksomheders priser mellem 10 og 70 % lavere end konkurrenternes priser på grund af den fordel, virksomhederne havde såvel ved den manglende tilbagesøgning af den støtte, der i 1989 var blevet erklæret uforenelig, som den manglende efterlevelse af finansielle og skattemæssige forpligtelser. Klagerne påpegede, at dette medførte konkurrencefordrejninger, og at konkurrenter var udtrådt af markedet, fordi de fandt det umuligt at konkurrere på sådanne vilkår.

Kommissionen anmodede ved brev af 27. februar 1997 den spanske regering om at fremlægge en detaljeret beskrivelse af de støttebeløb, der var tilbagesøgt, af enhver foranstaltning, som regeringen måtte have truffet for at tilendebringe tilbagesøgningen (hvis det endnu ikke var tilfældet), oplysninger om den nuværende status for samtlige Magefesa-selskaber samt bekræftelse af klagerens påstande om den nye støtte til virksomhederne og virksomhedernes prispolitik. Efter et rykkerbrev

afsendt den 10. april 1997 svarede den spanske regering ved brev af 23. april 1997. Den 6. juni 1997 afholdtes et møde med den baskiske regionalregering for at drøfte INDOSA's situation.

I henhold til den spanske regering er der ikke sket ændringer for så vidt angår de lavtforrentede FOGASA-lån og pantsætningen af varemærkerne. Med hensyn til søgsmålene var der truffet en positiv afgørelse i 1995, men håndhævelsen var blokeret, da der var indledt konkursprocedurer overfor selskaberne.

Der er heller ikke sket fremskridt med hensyn til støtten fra de baskiske regionale myndigheder. De regionale myndigheder hævder, at de har gjort deres yderste for at tilbagesøge støtten. Det er debitorernes konkurs og manglende ubehæftede aktiver, der hindrer en egentlig tilbagesøgning af de skyldige beløb.

Med hensyn til støtten fra Cantabrias regionale regering, GEMACASA, fik det formidlingselskab, der var blevet oprettet i Cantabria til at modtage og forvalte støtten til GURSA og CUNOSA, overdraget tilbagesøgningen. GEMACASA har imidlertid konkluderet, at virksomhedernes konkurs og aktivitetsophør og de manglende ubehæftede aktiver betyder, at ethvert forsøg på at inddrive støtten vil være forgæves.

Den spanske regering meddelte i dette brev, at oplysningerne om de andalusiske myndigheders tilbagesøgning af støtten ville blive fremsendt inden længe. Kommissionen har imidlertid endnu ikke modtaget sådanne oplysninger.

Selv om Kommissionen anmodede om en specificeret angivelse af de beløb, der rent faktisk var henholdsvis inddrevet eller fortsat udestående, indeholdt brevet ikke sådanne oplysninger.

### IV

Kommissionen har ikke været i stand til at få klare og fuldstændige oplysninger fra den spanske regering med hensyn til de enkelte Magefesa-selskabers og eventuelle overtagervirksomheders aktuelle status til trods for sin anmodning om sådanne detaljerede oplysninger.

På baggrund af de hidtil disponible oplysninger samt de oplysninger, der er tilvejebragt af klagerne, synes situationen at være følgende:

- a) Gestiber fortsatte med at lede Magefesa-koncernen indtil 1994. I 1994 anmodede Magefesa-holdingselskabets (et af de to i koncernen) medarbejdere flere gange om en nødvendig konkurserklæring under

henvisning til forsømmelig ledelse fra Gestibers side. Følgende virksomheder blev erklæret konkurs:

- CUNOSA, erklæret konkurs den 13. april 1994
- INDOSA, erklæret konkurs den 19. april 1994
- Magefesa, erklæret konkurs den 28. oktober 1994
- FICODESA (formidlingselskabet i Baskerlandet), erklæret konkurs den 19. januar 1995.

Samtlige konkurser blev erklæret med tilbagevirkende kraft fra den 28. oktober 1986, nemlig datoen for Gestibers fremlæggelse af sin handlingsplan (bortset fra FICODESA, hvis konkurs blev erklæret med tilbagevirkende kraft fra den 29. april 1994).

- b) Kommissionen har ikke været i stand til at kortlægge den aktuelle status for de øvrige af koncernens selskaber på grund af manglende oplysninger fra de spanske myndigheder. I henhold til klagerne er MIGSA og GURSA kun inaktive for øjeblikket, da ingen af hovedkreditorerne (som i henhold til klagerne er offentlige instanser) har indledt konkursprocedurer og anmodet om afvikling. Begge virksomheders aktiver synes for øjeblikket at blive anvendt af andre virksomheder, der er oprettet af tidligere medarbejdere, nemlig VITRINOR SAL for GURSA's vedkommende, og ISIDUR SAL for MIGSA's vedkommende. Der foreligger ingen oplysninger om, hvordan aktiverne er overført fra det ene selskab til det andet.
- c) I henhold til klagerne blev INDOSA erklæret konkurs med videreførsel af aktiviteterne. Et nyt selskab, INDOSA Derio SL blev oprettet af INDOSA selv (efter konkurserklæringen) og to af de kuratorer, der var udnævnt i forbindelse med konkursproceduren. Dette selskab benævnes nu Compañía de Menaje Doméstico SL og ledes af en af kuratorerne fra INDOSA's konkursprocedure.
- d) Compañía de Menaje Doméstico SL leverer råvarer til det konkursramte INDOSA, som forestår produktionen. Compañía de Menaje Doméstico SL afsætter dernæst produktionen til lavere priser end markedspriserne, hovedsageligt gennem større supermarkeder. Stadig i henhold til klagerne, har INDOSA ikke indbetalt hverken skatter (herunder moms) eller socialsikringsbidrag siden konkurserklæringen. Klagerne lægger vægt på de særlige konkurrencefordrejende virkninger, dette har for markedet.

e) Kommissionen har ikke været i stand til at få oplysninger fra den spanske regering om forbindelsen mellem INDOSA og INDOSA Derio SL (nu kaldet Compañía de Menaje Doméstico SL). Kommissionen har heller ikke kunnet få oplysninger om forbindelserne mellem CUNOSA og Compañía de Cubiertos SL, som for øjeblikket viderefører førstnævnte, nu konkursramte virksomheds aktiviteter. Det står heller ikke klart, hvorvidt denne konkurs er en konkurs med videreførsel af aktiviteten som i INDOSA's tilfælde.

f) Kommissionen har ikke fået tydelige oplysninger om nuværende status eller ejendomsforhold for Magefesa-koncernens aktiver, navnlig vedrørende Magefesa-varemærket.

g) Kommissionen har heller ikke kunnet få tydelige oplysninger fra den spanske regering om klagerens påstand om, at de fortsat aktive Magefesa-virksomheder siden deres konkurs ikke har indbetalt skatter, og at de underbyder konkurrenternes priser. De indsendte oplysninger omhandler udelukkende socialsikringsbidragene. I denne henseende oplyser den spanske regering følgende:

— INDOSA blev erklæret konkurs i 1994. Socialsikringsmyndighederne har accepteret, at deres fordringer indgår i kreditormassen. Der nævnes intet om Compañía de Menaje Doméstico SL i forbindelse med Socialsikringen.

— CUNOSA blev ligeledes erklæret konkurs i 1994, og socialsikringsmyndighederne accepterede som i foregående tilfælde, at deres fordringer indgik i kreditormassen. La Compañía de Cubiertos SL, som blev oprettet af CUNOSA's medarbejdere, viderefører aktiviteterne. I henhold til de spanske myndigheder betaler dette selskab fortsat socialsikringsbidrag.

— GURSA stoppede aktiviteterne i 1994. Socialsikringsmyndighederne har på grund af manglende ubehæftede aktiver ikke haft held til at inddrive gælden. Den 27. marts 1995 oprettede de tidligere GURSA-medarbejdere et selskab, VITRINOR SAL. Dette selskab udøver samme aktiviteter, har samme hovedsæde og maskinpark som GURSA. Socialsikringsmyndighederne har forsøgt at få VITRINOR anerkendt som overtager af GURSA, men Arbejdstilsynet har besluttet, at betingelserne for VITRINOR's overtagelse af GURSA's gældsforpligtelser ikke er til stede. Den 27. december 1996 blev GURSA's kredit erklæret uerholdelig.

— Noget lignende skete for Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA MIGSA. Dette selskab stoppede aktiviteterne i 1993. Som med GURSA kunne socialsikringsmyndighederne ikke inddrive de skyldige beløb, da der ikke fandtes ubehæftede aktiver. I februar 1994 oprettede de tidligere

MIGSA-medarbejdere et nyt selskab, Industrias Domésticas Inoxidables SAL (ISIDUR). ISIDUR udøver ligeledes samme aktivitet som MIGSA, har samme hovedsæde og maskinpark. Også i dette tilfælde forsøgte socialsikringsmyndighederne at få ISIDUR anerkendt som virksomhedens overtager, hvilket ligeledes blev afvist af Arbejdstilsynet med samme begrundelse som i det tidligere tilfælde.

Den spanske regering har ikke fremlagt nogen beregninger af de fortsat aktive selskabers samlede gæld eller de beløb, som socialsikringsmyndighederne efter oplysningerne har forsøgt at inddrive.

Med hensyn til klagerens påstande om, at INDOSA har anmodet om ny støtte fra FOGASA og fra Arbejds- og Socialministeriet, og at den baskiske lokalregering skulle yde en lånegaranti på 1 000 mio. pta. for en midlertidig kredit i afventning af støttens udbetaling, har den spanske regering bekræftet, at INDOSA i september 1996 bad de baskiske myndigheder om at undersøge mulighederne for finansiering af 120 medarbejders fratræden på førtidspension.

Omkostningerne skulle i den sidste ende dækkes af INDOSA's medarbejderstab selv gennem de udestående lønninger og ventepenge, som skulle modtages fra FOGASA, og fra Arbejds- og Socialministeriet gennem ekstraordinær støtte og en ordning, der betegnes »Contador a cero« (nulstilling). Det var planen, at der skulle modtages en lånegaranti på 804 mio. pta. fra de baskiske myndigheder til dækning af en midlertidig kredit for et beløb svarende til det, medarbejderne skulle modtage fra FOGASA og Arbejdsministeriet, indtil beløbet faktisk skulle komme til udbetaling. INDOSA forventer at opnå følgende beløb:

|  | <i>(mio. pta.)</i> |
|--|--------------------|
| Arbejdsministeriet                                     | 385                |
| FOGASA (førtidspensioner)                              | 186,7              |
| FOGASA (skyldig løn til dem, der lader sig pensionere) | 61,5               |
| FOGASA (skyldig restløn)                               | 172,8              |
| I alt  | 806                |

Formålet skulle i henhold til den spanske regering være at forsøge at finde en løsning på den aktuelle konkurssituation og dermed sætte tredjeparter i stand til at byde på overtagelsen af selskabet. Den spanske regering

oplyser, at selv om selskabets situation fortsat er vanskelig, er der sket betydelige forbedringer med hensyn til såvel omsætning som positiv likviditet.

V

Kommissionen noterer sig med hensyn til de Magefesa-selskaber, den har fået oplysninger om, at de for øjeblikket enten er konkurs (INDOSA og CUNOSA) eller inaktive (GURSA og MIGSA).

I henhold til klagerne har INDOSA hverken indbetalt skatter eller socialsikringsbidrag siden konkurserklæringen på trods af, at selskabet fortsat er aktivt på markedet. Kommissionen har ikke kunnet få oplyst fra den spanske regering, hvorvidt dette er sandt. Med hensyn til socialsikringsbidragene, har den spanske regering over for Kommissionen oplyst, at de tilsvarende kreditter indgik i INDOSA's og CUNOSA's konkurser, og for GURSA's og MIGSA's vedkommende var erklæret uerholdelige. Oplysninger indeholder intet om betalingerne for perioden efter konkurserklæringen i 1994 for de selskaber, der fortsat er aktive.

Kommissionen er af den opfattelse, at den manglende inddrivelse af skatter og socialsikringsbidrag faktisk medfører en overførsel af statslige midler til modtageren og dermed en konkurrencefordel, da modtageren ikke som konkurrenterne skal dække denne udgift som under normale omstændigheder.

Kommissionen mener, at den manglende inddrivelse af skatter og skyldige socialsikringsbidrag i INDOSA's tilfælde udgør statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, da den fordrejer konkurrencen til fordel for modtagerselskaberne. Støtten til INDOSA i form af manglende inddrivelse af skyldige skatter og socialsikringsbidrag bør endvidere anses for ulovlig, da den ikke er blevet anmeldt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 93, stk. 3.

Klagerne har lagt vægt på de særligt konkurrencefordrejende virkninger af denne støtte på et meget konkurrencepræget marked, hvor Magefesa-selskaberne fortsat aktivt konkurrerer med produkter, som de sælger til betydeligt lavere priser end markedspriserne.

Med hensyn til lånegarantien på 804 mio. pta., som de baskiske regionale myndigheder har til hensigt at yde til INDOSA til dækning af en midlertidig kredit, indtil INDOSA modtager de forventede betalinger fra både FOGASA og Arbejdsministeriet, må Kommissionen ligeledes betragte en sådan, hvis den ydes, som statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, da ingen bank på

baggrund af INDOSA's konkurssituation ville være parat til at yde sådan et lån uden garanti.

På grundlag af de nuværende oplysninger kan Kommissionen ikke vurdere, hvorvidt støtteforanstaltningerne kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet efter en af undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3. Kommissionen har ikke tilstrækkelige oplysninger til at vurdere det præcise støttebeløb til de forskellige selskaber i Magefesa-koncernen, deres aktuelle og fremtidige situation eller tilstedeværelsen af eventuelle overtagere, selv om Kommissionen har anmodet den spanske regering om disse oplysninger.

Med hensyn til de beløb, som FOGASA og Arbejdsministeriet skal udbetale til INDOSA, råder Kommissionen ikke over de nødvendige oplysninger til at vurdere retsgrundlaget og et eventuelt statsstøtteelement.

Domstolen har i sag 301/87, Frankrig mod Kommissionen, og sag 342/90, Tyskland og Pleuger Worthington GmbH mod Kommissionen, gjort det klart, at Kommissionen kan træffe en midlertidig beslutning og anmode den pågældende medlemsstat om inden for et af Kommissionen nærmere præciseret tidsrum at fremlægge al dokumentation, information og oplysninger, som er nødvendig for at kunne undersøge støttens forenelighed med fællesmarkedet. Kommissionen anser det for nødvendigt formelt at pålægge den spanske regering at fremlægge alle nødvendige oplysninger, således at Kommissionen sættes i stand til at udrede de aspekter af sagen, som den hidtil ikke har kunnet udrede, da den spanske regering ikke har tilvejebragt oplysningerne.

I henhold til samme retspraksis har Domstolen ligeledes fastlagt, at når det først er dokumenteret, at støtten er blevet ydet eller ændret uden anmeldelse, har Kommissionen beføjelse til at træffe en midlertidig beslutning, som pålægger den pågældende medlemsstat øjeblikkeligt at standse udbetalingen af sådan støtte, indtil Kommissionen har truffet endelig afgørelse på grundlag af sin undersøgelse. Det kan ikke på nuværende tidspunkt udelukkes, at Kommissionen, når den støtte, der er ydet til de forskellige Magefesa-selskaber eller deres overtagere, er blevet kortlagt, måtte finde det nødvendigt at anmode den spanske regering om øjeblikkeligt at standse udbetalingen af støtten, indtil den har truffet endelig afgørelse om sagen, ifald den spanske regering ikke skulle overholde den opsættende virkning af indledningen af proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2. Domstolen har anerkendt denne virkning i domme afsagt i sagerne 312/90, Spanien mod Kommissionen, og 47/91, Italien mod Kommissionen.

Domstolen har i sin dom afsagt den 15. maj 1997 i sag 355/95, Tyskland og Textilwerke Degendorf GmbH mod Kommissionen, fastlagt, at Kommissionen med i sine betragtninger ved vurdering af nye støtteforanstaltningers forenelighed kan tage manglende inddrivelse af uforenelig støtte ydet til den samme modtager og den

kumulerede konkurrencefordrejende virkning, som en sådan situation vil kunne skabe på markedet. Kommissionen må derfor inden for rammerne af den procedure, der indledes efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, undersøge foreneligheden af enhver form for støtte, der ydes til selskaberne i Magefesa-koncernen eller til deres overtagere, i lyset af det skete i forbindelse med tilbagesøgningen af den støtte, der blev erklæret uforenelig i Kommissionens beslutning af 20. december 1989.

Kommissionen har ikke været i stand til at få tilstrækkelige oplysninger fra den spanske regering til at kunne fastsætte det støttebeløb, der faktisk er tilbagesøgt. På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen råder over på nuværende tidspunkt, synes kun et yderst begrænset beløb faktisk inddrevet hidtil. Kommissionen noterer sig, at det hovedsageligt er de støttemodtagende selskabers konkurssituation (INDOSA og CUNOSA) eller deres inaktivitet, der sammen med manglende ubehæftede aktiver (GURSA og MIGSA) har forhindret såvel FOGASA som de regionale myndigheder i Baskerlandet og Cantabria i egentligt at inddrive støtten. Kommissionen noterer sig ligeledes, at oplysningerne vedrørende den støtte, der skal tilbagesøges af de andalusiske regionale myndigheder, og som blev lovet tilvejebragt i brevet af 23. april 1996, endnu ikke er tilsendt Kommissionen.

I henhold til den spanske regering anerkendes konkurs med videreførsel af aktiviteterne af det spanske retssystem, da konkurs ikke nødvendigvis medfører afvikling af selskabet.

Den spanske regering påstår, at konkurs med videreførsel af aktiviteterne for INDOSA's vedkommende skyldes en retlig afgørelse uden for den spanske regerings indflydelse. I henhold til den spanske regering, er det i den spanske konkurslovgivning på linje med komparativ ret fastlagt, at en konkurssituation ikke nødvendigvis medfører ophør af handelsaktiviteter og derpå følgende afvikling af selskabet. Den spanske regering anser det for muligt at opretholde det konkursramte selskabs aktiviteter ud fra hensyn til samfundsmæssige interesser, såsom opretholdelse af arbejdspladser.

Kommissionen kan ikke på nuværende tidspunkt godtage disse argumenter. I henhold til de oplysninger Kommissionen har for øjeblikket, findes der i spansk lovgivning ingen forskrifter om konkurs med videreførsel af aktiviteten. I dette tilfælde har dette kunnet lade sig gøre takket være samtlige selskabers kreditorer, som på tidspunktet for konkurserklæringen alle indvilligede i at tillade selskabets fortsatte drift. Det skal erindres, at for INDOSA's vedkommende (og sandsynligvis også i alle de øvrige sager, selv om Kommissionen ikke har været i stand til at skaffe sig oplysninger herom) er de fleste kreditorer offentlige instanser. Efter Kommissionens mening er det derfor kreditorernes gode vilje og ikke



kun den retlige afgørelse, som sætter de pågældende selskaber i stand til fortsat at være aktive på markedet.

I henhold til relevant spansk lovgivning er det endvidere kuratorerne, som har fået overdraget forvaltningen af konkursboet og som skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at tilbagebetale kreditorerne, i givet fald ved at sælge aktiverne. Kuratorerne udnævnes af konkursboets kreditorer og handler i deres navn. Selv om de oplysninger, Kommissionen råder over for øjeblikket, synes at vise, at kuratorerne ikke har nogen forpligtelse til at foretage et sådant salg med det samme, men kan vente et passende stykke tid, er det tydeligt, at kuratorerne i en vis udstrækning selv kan træffe afgørelse, hvilket understøtter Kommissionens ovenfor beskrevne konklusioner.

Kommissionen noterer sig, at for de tilfælde den har oplysninger om, har selskabernes tab medført enten aktivitetsstandsning og anvendelse af aktiverne i et medarbejderoprettet selskab (GURSA og MIGSA) eller konkurs med videreførsel af aktiviteterne, som betyder, at selskabet, selv om det rent teknisk er konkurs, fortsat er aktivt på markedet (INDOSA).

I første tilfælde har kreditorerne end ikke indledt en konkursprocedure. Ifølge de oplysninger, Kommissionen har fået tilsendt, anerkendes det, at de pågældende selskaber ikke har nogen ubehæftede aktiver til dækning af deres gæld, hvorfor den spanske regering anser det for nytteløst at indlede en tilbagesøgningsprocedure. Kommissionen har ikke modtaget oplysninger om, hvordan de pågældende aktiver er overdraget til de medarbejderoprettede selskaber.

Det bør nævnes, at klagerne tager afstand fra Arbejdstilsynets betragtninger om, at der i de sidstnævnte to tilfælde ikke kan blive tale om subrogation for de medarbejderoprettede selskaber i GURSA's og MIGSA's kreditter, selv om de i henhold til de spanske myndigheders oplysninger benytter de samme anlæg, maskiner og udstyr. Igen synes Arbejdstilsynets holdning at understrege, at tilbagesøgningen af den uforenelige støtte ikke har haft højeste prioritet for den spanske regering. Det er endvidere vanskeligt at forstå, hvorfor der ikke kan blive tale om subrogation i disse tilfælde, når anlæg, maskiner, udstyr og medarbejdere er de samme.

I det andet tilfælde (INDOSA) har kreditorerne, selv om konkursproceduren her er blevet indledt, indvilliget i videreførsel af virksomhedens aktiviteter. I henhold til klagerne producerer selskabet fortsat, og produktionen afsættes gennem et selskab, der delvis ejes af det

konkursramte INDOSA selv, og hvis eneadministrator er en af de kuratorer, der er udnævnt i tilknytning til INDOSA-konkursen.

På grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på nuværende tidspunkt, mener Kommissionen, at der ikke er foretaget en egentlig tilbagesøgning af den støtte, der med Kommissionens beslutning fra 1989 blev erklæret uforenelig, og at dette snarere skyldes manglende vilje fra de implicerede myndigheders side end retlige forhindringer som følge af modtagerselskabernes konkurs. Endvidere skal det erindres, at selv om den uforenelige støtte skal tilbagesøges i overensstemmelse med den relevante nationale lovgivning i det enkelte tilfælde, så har Domstolen i sin retspraksis lagt fast, at en sådan tilbagesøgning betyder, at de relevante bestemmelser skal anvendes således, at de ikke i praksis er til hinder for den af EF-retten påkrævede tilbagesøgning. Enhver vanskelighed, det være sig proceduremæssig eller andet, i forbindelse med håndhævelsen af pålægget, kan ikke få konsekvenser for pålæggets retsgyldighed<sup>(1)</sup>.

Kommissionen agter derfor at undersøge foreneligheden af nye støtteforanstaltninger til fordel for Magefesa-selskaberne eller deres overtagere i lyset af muligheden for svigtende tilbagesøgning af den støtte, der i 1989 blev erklæret uforenelig.

## VI

Kommissionen underretter derfor hermed den spanske regering om, at den har besluttet at:

- indlede proceduren efter artikel 93, stk. 2, over for støtte, der er modtaget af Magefesa-koncernen og dens overtagere siden 1989
- pålægge den spanske regering om inden for tredive arbejdsdage efter modtagelse af denne beslutning at tilvejebringe samtlige de oplysninger, som er nødvendige for Kommissionens undersøgelse af, hvorvidt Magefesa-koncernen eller dens overtagere nu modtager ny støtte, og hvorvidt denne i så fald er forenelig med fællesmarkedet i henhold til en af undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3. Den spanske regering skal navnlig tilvejebringe følgende oplysninger:
  - en præcis kvantitativ angivelse af de beløb af den støtte, der med Kommissionens beslutning af 20. december 1989 blev erklæret uforenelig, der faktisk til dato er tilbagesøgt. Hvis tilbagesøgningen ikke har været fuldstændig, en præcis kvantitativ angivelse af udestående beløb og

<sup>(1)</sup> Sag 142/87, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1990, s. I-959.

oplysninger om foranstaltninger, som den spanske regering måtte have truffet for at tilbagesøge dem. Hertil kommer en præcis kvantitativ angivelse af de beløb, som socialsikringsmyndighederne efter den spanske regerings mening har forsøgt at tilbagesøge fra INDOSA, CUNOSA, GURSA og MIGSA. Yderligere er der behov for oplysninger om, hvilke foranstaltninger den autonome andalusiske regering har truffet for tilbagesøgningen som lovet i brevet fra de spanske myndigheder af 23. april 1997

- oplysninger om aktuel status over Magefesa's aktiver, herunder især varemærket »Magefesa«
- oplysninger om aktuel status for samtlige Magefesa-koncernens selskaber, for eventuelle overtager af disse virksomheder, og i givet fald hvilke retlige forbindelser, der findes mellem det tidligere Magefesa-selskab og overtageren, og under hvilke omstændigheder, der måtte have været tale om overdragelse af aktiver fra det ene selskab til det andet. For de konkursramte eller inaktive selskaber tilvejebringes en liste over alle kreditorer med angivelse af fordringer og prioritetsrang
- antal ansatte i de forskellige Magefesa-selskaber, som fortsat er aktive, eller i overtagervirksomhederne
- oplysninger om forbindelserne mellem INDOSA (konkursramt) og INDOSA Derio SL, nu kaldet Compañía de Menaje Doméstico SL, og omstændighederne for sidstnævntes afsætning af førstnævntes produktion, som hævdet i de klager, Kommissionen har modtaget. Ligeledes tilvejebringes oplysninger om forbindelserne mellem CUNOSA (konkursramt) og La Compañía de Cubiertos SL, og hvorvidt CUNOSA's konkurs er en konkurs med videreførelse af aktiviteterne
- en præcis kvantitativ angivelse af ubetalt skattegæld (herunder moms og selskabsskat) og ubetalte socialsikringsbidrag for INDOSA (konkursramt) eller ethvert andet selskab i Magefesa-koncernen, eller enhver anden form for gæld til det offentlige opstået efter 1989
- oplysninger om den påtænkte støtte til INDOSA fra FOGASA og Arbejdsministeriet til finansiering af nedskæring af medarbejderstaben

- oplysninger om enhver anden form for støtte, som de spanske myndigheder måtte have ydet eller påtænker at yde til et Magefesa-selskab eller en overtager af et sådant selskab.

I overensstemmelse med de ovennævnte domstolsafgørelser i sag 301/87 og 342/90 vil Kommissionen, hvis den spanske regering ikke efterkommer denne beslutning ved ikke inden tredivede arbejdsdage efter modtagelse af beslutningen at tilvejebringe alle relevante oplysninger for en vurdering af de pågældende støtteforanstaltningers forenelighed, kunne træffe endelig afgørelse på grundlag af de til rådighed værende oplysninger.

Som led i proceduren opfordrer Kommissionen hermed de spanske myndigheder til inden en måned efter modtagelsen af dette brev at fremsætte deres bemærkninger samt fremsende enhver anden form for oplysning, som de måtte betragte som relevant for sagsvurderingen.

Kommissionen erindrer samtidig om den opsættende vikring, som følger af EF-traktatens artikel 93, stk. 3, og henviser til meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 318 af 24. november 1983, side 3 og breve til medlemsstaterne af 4. marts 1991 og 22. februar 1995, hvorefter al ulovlig udbetalt støtte kan kræves tilbagebetalt af modtagervirksomheden efter de procedurer, der er indeholdt i den nationale lovgivning, herunder renter beregnet fra tidspunktet for støtens udbetaling efter gældende referencesats for regionalstøtte.

Kommissionen anmoder endvidere den spanske regering om omgående at meddele de berørte virksomheder, at proceduren er indledt, og at uretmæssig udbetalt støtte i givet fald kan kræves tilbagebetalt.«

Kommissionen opfordrer hermed de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til inden for en måned fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger til de omhandlede foranstaltninger. Bemærkningerne sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Bruxelles/Brussel.

*Bemærkningerne vil blive videregivet til den spanske regering.*

Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 vedrørende sag IV/34.796  
— Canon/Kodak

(97/C 330/03)

(EØS-relevant tekst)

BAGGRUNDEN

I. ANMELDELSEN

- Den 13. juli 1993 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning nr. 17 en anmeldelse om to aftaler om udvikling af og tildeling af licenser på et nyt »Advanced Photographic System« (APS), der var indgået den 18. november 1991 af Kodak, Fuji, Canon, Minolta og Nikon, »the System Developing Companies« (SDC'er). Dette system, som i mellemtiden er på markedet, er et alternativ til eksisterende fotografiske systemer og elektronisk fotografi. Det består af en ny type sølvhalogenid film og udvikling af en ny type kameraer og nyt fremkaldelsesudstyr. APS-udstyret skal gøre fotografering mere attraktiv for forbrugerne gennem bedre overførsel og reproduktion og ved at skabe grænseflader til andet elektronisk udstyr. SDC'erne håber, at APS på længere sigt bliver en verdensstandard. Det er også håbet at reduceret størrelse og lettere håndtering vil appellere til forbrugerne.

Behovet for samarbejde blev begrundet i vanskelighederne ved at udvikle systemet. Det var en af grunde til, at man følte det nødvendigt at udvide et allerede etableret samarbejde mellem Kodak, Canon, Minolta og Nikon til også at omfatte Fuji. SDC'erne hævdede, at offentlighedens generelle accept af APS afhang af en vellykket introduktion af det fra det størst mulige antal producenters side. I den oprindelige anmeldelse oplyste parterne, at de agtede at tildele licenser senest på den dag, hvor produkterne offentliggøres som værende kommercielt tilgængelige. Imidlertid fik de producenter af de pågældende produkter, der havde udtrykt interesse efter den første information i februar 1994, tilsendt et udkast til licensaftaler pr. brev den 28. april 1994 (to år før de nye film og kameraer blev introduceret) og opfordret til at udtage licen-

ser<sup>(1)</sup>. SDC'erne har hele tiden over for Kommissionen givet udtryk for ønsket om, at kompetente og interesserede licensindehavere skulle være i stand til at markedsføre produkterne nogenlunde samtidig med SDC'erne. Derfor blev der afholdt symposier og etableret en helpdesk til at tage sig af licensindehavernes tekniske vanskeligheder.

Det skal imidlertid bemærkes, at samarbejdet kun omfatter udviklingen af de grundlæggende elementer i APS og ikke den knowhow, der er nødvendig for den egentlige fremstilling af produkterne. I deres indlæg over for Kommissionen har tredjeparter sat spørgsmålstegn ved den måde, SDC'erne trak grænsen mellem disse to kategorier.

Udviklingen af de vigtigste træk ved APS-systemet er nu tilendebragt. Fra den 22. april 1996 er APS-produkterne blevet introduceret på det europæiske marked af alle SDC'erne og en række licensindehavere.

Parterne bag anmeldelsen bad Kommissionen om en udtalelse om, at aftalerne ikke faldt ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller at de subsidiært var berettiget til en undtagelse i henhold til artikel 85, stk. 3.

2. Kommissionen har allerede offentliggjort et første resumé af anmeldelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*<sup>(2)</sup>, hvori den opfordrede interesserede tredjeparter til at indsende bemærkninger til det påtænkte samarbejde til Kommissionen. Da der

<sup>(1)</sup> I kamerasektoren blev 85 virksomheder kontaktet af Canon i februar 1994. Et udkast til kameralicensaftalen blev sendt til 46 af dem. Aftalen blev undertegnet af 16 virksomheder. I film-kassettesektoren blev 66 virksomheder kontaktet af Kodak i februar 1994. Et udkast til film-kassettelicensaftalen blev sendt til 31 af dem. Aftalen blev underskrevet af tre virksomheder.

I fremkaldelsesektoren blev et udkast til licensaftalen for fremkaldesudstyr sendt til 32 af 66 kontaktede virksomheder og underskrevet af 17 af dem.

<sup>(2)</sup> EFT C 68 af 5. 3. 1994, s. 3.

blev tildelt licenser to år før introduktionen af APS, og længe før det var færdigudviklet, beskrev anmeldelsen af 13. juni 1993 samarbejdets daværende stadium. Siden er der sket en lang række tekniske og juridiske ændringer.

Denne meddelelse resumerer de anmeldte operationer på deres nuværende stadium, dvs. inklusive de anmeldende parter ændringer. Visse af disse ændringer er resultatet af drøftelser med Kommissionen og i visse tilfælde resultater af bemærkninger fra andre interesserede parter.

## II. VIRKSOMHEDERNE (SDC'erne)

- 3.1. The Eastman Kodak Company (Kodak), Rochester, New York, er moderselskab for Kodak-gruppen. Dets »Imaging and Information sector« repræsenterer Kodaks interesser inden for fotografi, fotokopiering, trykning, kontor- og billedprodukter (private forbrugere og erhvervsliv).
- 3.2. The Fuji Photo Film Co. Ltd (Fuji), Tokyo, er moderselskab for Fuji-gruppen. Fuji opdeler sine aktiviteter i følgende tre sektorer: billedsystemer, fotofremkaldelsessystemer og informationssystemer.
- 3.3. Canon Inc. (Canon), Tokyo, er moderselskab for Canon-gruppen. Dets kamerasektor repræsenterer Canons interesser inden for kameraer.
- 3.4. The Minolta Camera Co. Ltd (Minolta), Osaka, er moderselskab for Minolta-gruppen. Dets interesser inden for kameraer repræsenteres af dets afdeling for optiske præcisionsinstrumenter.
- 3.5. The Nikon Corporation (Nikon), Tokyo, er moderselskab for Nikon-gruppen. Dets interesser inden for kameraer repræsenteres af dets sektor for forbrugerprodukter.
- 3.6. Parterne samarbejder inden for APS om udvikling af de vigtigste specifikationer for interface og kompatibilitet mellem kameraer, film, filmkassetter og andre APS-elementer (se også punkt 5 i denne meddelelse).

## III. PRODUKTET OG MARKEDET

4. De relevante produkter udgør her en komplet række fotomateriale og -udstyr inden for tre grundlæggende kategorier: film, kameraer og fremkaldelsesudstyr. Medens APS-kameraer fra et betydeligt antal producenter i dag sælges i Europa, har erfaringen vist, at kun fire store filmproducenter, nemlig Agfa, Fuji, Kodak og Konica, hidtil teknisk har været i stand til at komme på markedet med APS-film.

Dette afspejler den udtalt konkurrenceprægede struktur i kamerasektoren i modsætning til strukturen i filmsektoren, der helt domineres af Kodak og Fuji. Det er derfor ikke overraskende, at kommentarer fra tredjeparter efter den første offentliggørelse kun vedrørte film og fremkaldelse. I lyset heraf og af Fujis og Kodaks markedsposition har denne sektor påkaldt sig særlig opmærksomhed fra Kommissionen.

Set i et udbudsperspektiv er de nævnte produkters geografiske dimension verdensomspændende, fordi APS vil skabe en verdensomspændende standard. APS vil på grund af kompatibiliteten blive brugt i nærtbeslægtede produkter, der forhandles og anvendes overalt i verden. En sådan verdensomspændende dimension er måske mere tvivlsom på efterspørgselssiden, da priser, emballage, forbrugerpræferencer og distributionsnet er forskellige fra region til region i verden. Om den geografiske dimension er verdensomspændende eller mere begrænset er imidlertid et spørgsmål, der kan lades ubesvaret i nærværende tilfælde, da aftalerne ikke giver anledning til konkurrencebetænkeligheder.

Inden for EØS og på verdensplan har parterne i APS-aftalerne en stærk position på adskillige områder med følgende kombinerede markedsandele (1995):

- kameraer (LS og SLR): Fuji, Canon, Kodak, Nikon, Minolta (over 45 % i verden og ca. 40 % i EØS)
- film: Fuji, Kodak (ca. 71 % i verden og 62 % i EØS)
- fremkaldelsesudstyr: Fuji, Kodak (ca. 30 % i EØS).

Trods disse stærke markedspositioner vil parterne møde konkurrence fra producenter som Olympus, Pentax og Yashica for kameraers vedkommende (kombineret andel på 31 % af EØS-markedet); Agfa og Konica har også betydelige andele for films vedkommende (23 % af EØS-markedet).

Selv om sølvhalogenidfilm stadig er dominerende, viser markederne i industrilandene tegn på mætning, dvs. lav vækst eller ligefrem nulvækst. Disse tegn på markedsmætning forværres af konkurrence fra andet av- og elektronikudstyr.

Med mindre teknologisk innovation eller andre former for kommercielt gennembrud kan stimulere udskiftningen af eksisterende udstyr, vil branchen sandsynligvis opleve tilbagegang i industrilandene. APS forekommer fra denne synsvinkel at være et fornuftigt svar fra industrien på forventede markedstendenser. Markedsmætning synes også at være én af årsagerne til koncentrationen på udbudssiden, hvor der ikke er væsentlige forskelle mellem EU-EØS-markedet og verdensmarkedet. For de enkelte produktkategorier tegner de tre største producenter sig for mere end 60 % af det samlede salg.

De største leverandører er multinationale koncerner med integrerede verdensomspændende produktions- og afsætningsfaciliteter. Det er nemlig uhyre svært at slå igennem på markedet alene i kraft af stor-driftsfordele i produktionsleddet, for det kræver også endog meget betydelig økonomisk styrke at fastholde markedsprævens og teknologisk førerposition inden for fotobranschen.

Siden april 1996 har mange producenter APS-formater med i deres produktudbud. Alligevel er det svært at forudsige, hvilken konkurrence-mæssig stilling APS-udstyr får over for delvise (videokameraer, digitale kameraer) og fuldstændige substitutionsprodukter (andet eksisterende fotoudstyr).

#### IV. DE ANMELDTE AFTALER

##### 5. Samarbejdet mellem de anmeldende parter er baseret på tre aftaler.

— en basisaftale af 18. november 1991 mellem alle samarbejdspartnerne Kodak, Fuji, Canon, Minolta og Nikon («fempartsaftalen»)

— en anden aftale af 18. november 1991 mellem Kodak og Fuji («topartsaftalen»), og

— en tredje aftale, dateret den 13. maj 1994 og indgivet til Kommissionen den 26. juni 1994, om samarbejdet mellem Canon, Minolta og Nikon («trepartsaftalen»).

Fempartsaftalen opstiller rammerne for de fem virksomheders fælles deltagelse i forsknings- og udviklingsprojektet og omfatter en styregruppe, der fordeler forsknings- og udviklingsopgaverne mellem parterne. Inden for disse rammer er forsknings- og udviklingsarbejdet blevet udført i to specialiserede grupper. Kodak og Fuji (topartsaftalen) tog sig hovedsagelig af film, kassetter, fremkaldelsesudstyr og hertil hørende produkter, medens Canon, Minolta og Nikon (trepartsaftalen) hovedsagelig arbejdede med kameraer. Alle disse aftaler udløber, når parterne er enige om, at det fælles forsknings- og udviklingsprogram er tilendebragt med godt resultat. Parterne kan opretholde konsultative kontakter, og de kan genoplive det fælles forsknings- og udviklingsprogram til behandling af uforudsete problemer.

Efter anmeldelsen af 13. juli 1993 blev der anmeldt en række standardaftaler for licenser med andre virksomheder.

Der er tale om følgende typer licensaftaler:

— film/kassetter

— kameraer

— fremkaldelsesudstyr

— Advanced Photo System Image Making Device

— Advanced Photo System Trademark.

Nedenfor gøres der rede for de i de nævnte indeholdte ordninger for tildeling af licenser mellem samarbejdspartnerne selv og til andre virksomheder (<sup>(1)</sup>).

(<sup>1</sup>) Med undtagelse af licensaftalen for Advanced Photographic System-varemærker, der giver alle licensindehavere, der fremstiller disse produkter, en ikke-eksklusiv, ikke-overdragelig, royaltystri og verdensomspændende licens til at bruge APS-varemærkerne.

## 6. Femparts-, toparts- og trepartsaftalen

### 6.1. *Licenser mellem parterne*

SDC'erne er fælles om alle relevante patenter og al relevant knowhow. Alt efter fordelingen af forsknings- og udviklingsarbejdet udveksler medlemmerne af henholdsvis topartsaftalen og trepartsaftalen verdensomspændende, ikke-eksklusive og royaltyfrie licenser med de andre medlemmer af fempartsaftalen. Den teknologi, der således udveksles, omfatter:

- patenter og knowhow, der er resultater af det fælles forsknings- og udviklingsprogram, også teknologiske resultater af parternes tidligere forsknings- og udviklingsarbejde i mindre grupper forud for fempartsaftalen
- patenter og knowhow af betydning for APS, som er resultater af en enkelt af parternes forsknings- og udviklingsarbejde.

Efter aftalernes udløb vil disse licenser normalt fortsat være gældende.

### 6.2. *Licenser til tredjepartsproducenter*

Tredjepartsproducenter får mod betaling af royalties tildelt verdensomspændende, ikke-eksklusive licenser til patenter og knowhow af Canon for kameraers vedkommende og af Kodak for filmkassetter, fremkaldelsesudstyr og image making devices' vedkommende. Disse licenser omfatter hovedsagelig teknologi forbundet med systemspecifikationer og supplerende teknologiske informationer, som SDC'erne har valgt at stille til rådighed.

Ligesom for den nævnte knowhow kan der søges licenser for supplerende teknologi. Alle aftalerne indeholder en liste over »Projektpatentansøgninger«. Licensaftalen for film/kassetter rummer også mulighed for »Andre patentkrav«.

»Projektpatentansøgninger« omfatter ca. 4 800 patentansøgninger fra de forskellige SDC'er<sup>(1)</sup>. Ifølge SDC'ernes definition forholder det sig sådan, at projektplaner, der ikke ellers er tildelt i henhold

til licensaftalerne, ikke omfatter systemspecifikationer eller designstøtte. De kan imidlertid være nyttige for bestemte licensindehavere i forbindelse med udvikling eller forbedring af deres særlige produkt. Sådanne licenser kan erhverves fra den SDC, der har det relevante projektpatent.

»Andre patentkrav« (langt færre) kan også erhverves direkte fra patenterne. Disse patenter defineres som omfattende bestemte teknologier som SDC'erne mener kan være af interesse for licensindehaverne, men som disse relativt hurtigt kan finde substituentsprodukter for.

### 6.3. *Grant-back klausul*

Til gengæld for tildelte licenser skal licensindehaverne til hver enkelt SDC på disses skriftlige anmodning give ikke-eksklusive, royaltyfrie, verdensomspændende og uopsigelige licenser til patenter eller patentkrav, der er baseret på ansøgninger, der er registreret inden udgangen af december 1997. Denne forpligtelse gælder dog kun, hvis de pågældende patenter bygger på et licensprodukt, der er udformet i overensstemmelse med systemspecifikationerne eller udformet eller fremstillet under anvendelse af informationer, der hører ind under APS.

Licensindehaverne skal endvidere give licenser med tilsvarende rækkevidde til enhver anden licensindehaver. Disse licenser skal være ikke-eksklusive og verdensomspændende, men ikke royaltyfrie.

### 6.4. *Royalties*

De royalties, licensindehavere skal betale for kamera- og fremkaldelsesudstyrslicenser, er blevet sænket betydeligt siden anmeldelsen. Især er der med hensyn til royalties for fremkaldelsesudstyrslicenser opnået enighed om et rimeligt system til beregning af royalties. Licensindehaverne er blevet informeret om disse ændringer.

### 6.5. *Samarbejde mellem licensindehavere*

Efter intervention fra Kommissionens tjenestegrene har Kodak og Fuji indvilget i at ændre den anmeldte film-kassetteaftale (forudsat at Kommissionen godkender samarbejdet) for at udvide mulighederne for samarbejde mellem licensindehavere. Dette vil hjælpe disse til at indhente SDC'ernes tekniske forskning og blive ægte konkurrenter.

<sup>(1)</sup> Opført efter ansøgningsnummer, registreringsdato og indehaver, normalt i bilag D til den pågældende aftale. Efter Kommissionens anmodning har de enkelte SDC'er angivet titler på og en kort beskrivelse af deres patenter i bilag D.

Der blev i foråret 1997 opnået enighed om aftalens nuværende tekst efter forhandlinger med Kommissionens tjenestegrene. Mens de anmeldte aftaler oprindeligt bestemte, at licensindehavere ikke kunne give de teknisk mest komplicerede procedurer i film-kassetteproduktionsprocessen i underentreprise, dvs. filmsensibilisering og slutmontering, er situationen nu som følger:

Licensindehaverne er inddelt i to kategorier, nemlig dem, der behersker hele den tekniske proces («Full Service Licensees» eller FSL) og de, der ikke gør det («non-FSL»).

Samarbejdet mellem FSL'er er ubegrænset, og samarbejdet mellem en FSL og en non-FSL er kun begrænset derved, at slutmonteringen af kassetter altid skal foretages af en FSL.

Non-FSL'er kan samarbejde fuldt ud med en FSL, da sidstnævnte kan være til gavn for enhver licensindehaver på alle stadier af film-kassetteproduktionen.

Fem år efter at APS er introduceret på markedet, dvs. fra den 22. april 2001, får non-FSL'er ret til at slutmontere kassetter med film, der er sensibiliseret af en FSL, og derefter markedsføre de monterede kassetter.

Otte år efter at APS er introduceret på markedet, dvs. fra den 22. april 2004, ophører enhver begrænsning i samarbejdet mellem alle licensindehavere.

## V. RESUMÉ

APS-systemet er et fuldstændigt nyt produkt, hvis hovedsigte er at stimulere et vigende marked og sætte sølvhalogenid fotografering i stand til at konkurrere med andre former for billedfremstilling. Investeringerne er så store, at ingen enkelt virksomhed, selv om den måtte have al den nødvendige ekspertise, ville være i stand til at udvikle et sådant system, og det ville heller ikke kunne indføre en industristandard. Samarbejdet omfatter kun udviklingen af systemet og tillader ikke SDC'erne at forhindre konkurrence fra andre virksomheder i branchen, der har adgang til den pågældende teknologi takket været licensordningerne.

## VI. KONKLUSION

I lyset af ovenstående agter Kommissionen at indtage en positiv holdning til de anmeldte aftaler. Forinden opfordrer den dog interesserede parter til at indsende deres kommentarer inden for en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* under sag IV/34.796 — Canon/Kodak til følgende adresse:

Europa-Kommissionen  
Generaldirektorat IV — Konkurrence  
Direktorat F — Investerings- og Forbrugsgodeindustrien  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Bruxelles/Brussel.

**Udnævnelse af medlemmerne af den særlige sektion for akvakultur under Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer**

(97/C 330/04)

Ved Kommissionens afgørelse 97/247/EF<sup>(1)</sup> oprettedes der en særlig sektion for akvakultur under Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer.

Ved afgørelse af 28. oktober 1997 har Kommissionen udnævnt de 20 medlemmer af denne sektion, hvis mandatperiode udløber ved ophøret af mandatperioden for medlemmerne af Det Rådgivende Udvalg for Fiskerivarer.

<sup>(1)</sup> EFT L 97 af 12. 4. 1997, s. 28.

| Catégorie économique<br>Wirtschaftsgruppe<br>Economic interest<br>Categoria economica<br>Economische groepering<br>Økonomiske grupper<br>Οικονομική κατηγορία<br>Categoria económica<br>Categoria económica<br>Etujärjestö<br>Ekonomisk kategori   | Sièges<br>Sitze<br>Seats<br>Seggi<br>Zetels<br>Pladser<br>Έδρες<br>Sedes<br>Lugares<br>Paikat<br>Platser | Membres<br>Mitglieder<br>Members<br>Membri<br>Leden<br>Medlemmer<br>Μέλος<br>Miembros<br>Membros<br>Jäsenet<br>Medlemmar   |
|--|--|--|
| Producteurs et coopératives de l'aquaculture<br>Erzeuger und Genossenschaften der Aquakultur<br>Producers and aquaculture cooperatives<br>Produttori e Cooperative di acquacoltura<br>Producenten en Coöperaties in de aquacultuursector<br>Producenterne og Akvakulturandelselskaber<br>Παραγωγοί και Κοινοπραξίες υδατοκαλλιέργειας<br>Productores y cooperativas acuícolas<br>Produtores e Cooperativas da aquicultura<br>Tuottajat ja Vesiviljelyosuuskunnat<br>Producenter och Vattenbrukskooperativ  | 13   | M. KRISTENSEN (DK)<br>M. BARTMANN (DE)<br>M. STEPHANIS (GR)<br>M <sup>me</sup> MICHAUD (FR)<br>M. BREST (FR)<br>M. ROUCO CAMINA (ES)<br>M. RODRÍGUEZ (ES)<br>M. CROWE (UK)<br>M. YONGE (UK)<br>M. KARLSSON (SF)<br>M. TRINCANATO (IT)<br>M. UGOLINI (IT)<br>M. FLYNN (IRL) |
| Banques commerciales pour les activités maritimes<br>Instituts spécialisés du crédit à caractère coopératif<br>Seehandelsbanken<br>Spezialisierte Genossenschaftskreditinstitute<br>Banks financing maritime activities<br>Specialised cooperative credit institutions<br>Banche commerciali per le attività marittime<br>Istituti specializzati di credito a carattere cooperativo<br>Banken werkzaam in de visserijsector<br>Gespecialiseerde coöperatieve kredietinstellingen<br>Forretningsbanker<br>Specialinstitutter for andelskredit<br>Εμπορικές τράπεζες για τις ναυτιλιακές δραστηριότητες<br>Ειδικευμένα πιστωτικά ιδρύματα συνεταιριστικού χαρακτήρα<br>Bancos comerciales para actividades marítimas<br>Institutos especializados en créditos de carácter cooperativo<br>Bancos comerciais para actividades marítimas<br>Instituições especializadas em crédito de carácter cooperativo<br>Merellä tapahtuvaa toimintaa rahoittavat liikepankit<br>Osuuskunnalliset erikoistuneet luottolaitokset<br>Affärsbanker som finansierar marina aktiviteter<br>Särskilda kooperativa kreditinstitut | 1  | M. LABELLE (FR)  |



| <p>Catégorie économique<br/>Wirtschaftsgruppe<br/>Economic interest<br/>Categoria economica<br/>Economische groepering<br/>Økonomiske grupper<br/>Οικονομική κατηγορία<br/>Categoria económica<br/>Categoria económica<br/>Etujärjestö<br/>Ekonomisk kategori</p>  | <p>Sièges<br/>Sitze<br/>Seats<br/>Seggi<br/>Zetels<br/>Pladser<br/>Έδρες<br/>Sedes<br/>Lugares<br/>Paikat<br/>Platser</p> | <p>Membres<br/>Mitglieder<br/>Members<br/>Membri<br/>Leden<br/>Medlemmer<br/>Μέλος<br/>Miembros<br/>Membros<br/>Jäsenet<br/>Medlemmar</p> |
|--|---|---|
| <p>Commerce et transformation des produits de l'aquaculture<br/>Handel und Verarbeitungsunternehmen der Aquakultur<br/>Trade and processing of aquaculture products<br/>Commercianti e trasformazione dei prodotti dell'acquacoltura<br/>Handel en Verwerking van aquacultuurproducten<br/>Handelen og forarbejdningen af akvakulturprodukter<br/>Εμπορία Μεταποίηση προϊόντων υδατοκαλλιέργειας<br/>Comercio y transformación de productos acuícolas<br/>Comercio e Transformação dos produtos da aquicultura<br/>Vesiviljelytuotteiden jalostus ja kauppa<br/>Handel och Bearbetning av vattenbruksprodukter</p> | <p>3</p>  | <p>M. MINEHANE (IRL)<br/>M. BERGMAN (SF)<br/>M. GARCÍA GARCÍA (ES)</p>  |
| <p>Travailleurs du secteur de l'aquaculture<br/>Arbeitnehmer des Aquakultursektors<br/>Workers in the aquaculture sector<br/>Lavoratori del settore dell'acquacoltura<br/>Werknemers in de aquacultuursector<br/>Arbejdstagere inden for akvakultur<br/>Εργαζόμενοι του τομέα της υδατοκαλλιέργειας<br/>Trabajadores del sector acuícola<br/>Trabalhadores do sector da aquicultura<br/>Vesiviljelyalan työntekijät<br/>Arbetstagare inom vattenbrukssektorn</p>   | <p>2</p>  | <p>M. MORTENSEN (DK)<br/>M. COURTEL (FR)</p>  |
| <p>Consommateurs<br/>Verbraucher<br/>Consumers<br/>Consumatori<br/>Consementen<br/>Forbrugerne<br/>Καταναλωτές<br/>Consumidores<br/>Consumidores<br/>Kuluttajat<br/>Konsumenter</p>  | <p>1</p>  | <p>M. FERRAZ DA SILVA (PT)</p>  |

**Forudgående anmeldelse af en fusion**  
**(Sag IV/M.1013 — Shell UK Ltd/Gulf Oil (Great Britain) Ltd)**

(97/C 330/05)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 27. oktober 1997 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 <sup>(1)</sup> en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Shell UK Limited, som udgør en del af Royal Dutch/Shell-gruppens selskaber, erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med hele virksomheden Gulf Oil Great Britain Ltd (GOGB) ved køb af aktier.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— Shell UK Limited som en del af Royal Dutch/Shell-gruppens selskaber: efterforskning, produktion og salg af olie og naturgas, og produktion og salg af kemikalier og kul

— GOGB: olieraffinering og marketing.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1013 — Shell UK Ltd/Gulf Oil (Great Britain) Ltd kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen  
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)  
Direktorat B — Merger Task Force  
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150  
B-1040 Bruxelles/Brussel.

---

<sup>(1)</sup> EFT L 395 af 30. 12. 1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21. 9. 1990, s. 13.

---

**Meddelelse fra Kommissionen om beregning af Fællesskabets gennemsnitlige markedsandel efter åbning af elektricitetsmarkedet, som det er fastlagt i direktiv 96/92/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet**

(97/C 330/06)

Ifølge Kommissionens beregning i henhold til artikel 19, stk. 1, andet og tredje afsnit, i direktiv 96/92/EF<sup>(1)</sup>, udgør Fællesskabets gennemsnitlige markedsandel efter åbning af elektricitetsmarkedet 25,37 % for 1998.

Resultatet fremkommer ved at dividere den elektricitetsmængde, der forbruges af endelige kunder med et årligt forbrug på over 40 GWh for alle medlemsstater, med det totale nettoforbrug for samtlige medlemsstater.

---

<sup>(1)</sup> EFT L 27 af 30. 1. 1997, s. 20.

## II

(Forberedende retsakter)

## KOMMISSIONEN

**Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/33/EF for så vidt angår nummerportabilitet mellem operatører samt fast operatørvalg**

(97/C 330/07)

(EØS-relevant tekst)

KOM(97) 480 endelig udg. — 97/0250(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 3. oktober 1997)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN  
EUROPÆISKE UNION HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-  
pæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og  
Sociale Udvalg,i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten  
om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har afholdt en bred offentlig høring på  
grundlag af grønbogen om en nummereringspolitik for  
teletjenester i Europa <sup>(1)</sup>;det fremgår klart af høringen, at det er vigtigt, at alle  
operatører har kvantitativt og kvalitativt ligelig adgang  
til nummerressourcer, og at der er hensigtsmæssige  
nummereringsordninger, især hvad angår nummerporta-  
bilitet og operatørvalg, som kan give forbrugerne større  
valgmuligheder og sikre reel konkurrence, når teleom-  
rådet liberaliseres;Rådet vedtog den 22. september 1997 en resolution,  
hvor i Kommissionen opfordres til at fremlægge forslag  
for Europa-Parlamentet og Rådet om hurtigere indfø-  
relse af nummerportabilitet og om indførelse af fast  
operatørvalg;Europa-Parlamentet vedtog den 17. juli 1997 en beslut-  
ning, hvori Kommissionen opfordres til at fremsætte  
forslag om ændring af et eksisterende direktiv med  
henblik på at indføre fast operatørvalg og nummerporta-  
bilitet i hele EU senest den 1. januar 2000 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1*I direktiv 97/33/EF <sup>(2)</sup> foretages følgende ændringer:

1) Artikel 12, stk. 5, affattes således:

»5. De nationale tilsynsmyndigheder tilstræber at  
fremme snarlig indførelse af en ordning med  
nummerportabilitet, som giver slutbrugere, der måtte  
anmode herom, mulighed for fortsat at bruge deres  
nummer eller numre i det faste offentlige telefonnet  
på et bestemt sted, uanset hvilken organisation der  
betjener dem, og sikrer, at ordningen er indført senest  
den 1. januar 2000.«

2) Efter artikel 12, stk. 6, indsættes som stk. 7:

»7. De nationale tilsynsmyndigheder kræver, at  
organisationer, som driver telenet som defineret i del  
1 i bilag I, og som de nationale tilsynsmyndigheder  
har meddelt har en stærk markedsposition, giver  
deres abonnenter mulighed for at få adgang til  
koblede tjenester hos alle udbydere af offentlige tele-  
tjenester, som driver samtrafik med de pågældende  
organisationer. Med henblik herpå skal der senest<sup>(1)</sup> KOM(96) 590 endelig udgave af 20. november 1996.<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af  
30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på  
at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved  
anvendelse af ONP-principperne (EFT L 199 af 26. 7. 1997,  
s. 32).

den 1. januar 2000 være indført faciliteter, som giver abonnenterne mulighed for at bruge disse tjenester ved hjælp af fast operatørvalg, med mulighed for ved det enkelte opkald at fravælge forhåndsindstillingen ved hjælp af et kort præfiks.»

#### *Artikel 2*

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 1998. De underretter straks Kommissionen herom. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De

nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

#### *Artikel 3*

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

#### *Artikel 4*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

---